

Ίω 2,1-11

Ἡ μητέρα τοῦ Θεοῦ καί δική μου μητέρα

Ἐξόριστος ἀπό τήν πατρίδα του, γεμάτος πάθος γιά ἐκδίκηση, ὁ ρωμαῖος στρατηγός **Γάιος Μάρκιος Κοριολανός** (5^{ος} π.Χ. αἰώνας) τέθηκε ἐπικεφαλῆς τῶν Οὐόλοκων (ἐχθροί τῶν Ρωμαίων), καί τούς ὀδήγησε ἔξω ἀπό τή Ρώμη μέ σκοπό νά τήν καταστρέψουν (βλ. Πλουτάρχου, «Βίοι Παράλληλοι»). Ἔστειλαν οἱ συμπολίτες του διάφορες πρεσβεῖες γιά νά ζητήσουν συμφιλίωση, ἀλλά δέν κατάφεραν νά τόν καταπραῦνουν. Τότε ἔφτασε στό ἐχθρικό στρατόπεδο ἡ μητέρα του. Γονατιστή τόν παρακάλεσε. Στή δική της παράκληση λύγισε: «Μέ νίκησες, μητέρα», τῆς εἶπε. «Φεύγω νικημένος μόνο ἀπό σένα». Καί ἔλυσε τήν πολιορκία τῆς Ρώμης.

Ἄν ἡ παράκληση τῆς μητέρας του γιά τόν ρωμαῖο στρατηγό εἶχε τόση δύναμη, παιδιά, **ἀσύγκριτα ἰσχυρότερη εἶναι ἡ πρεσβεία τῆς Παναγίας μας πρὸς τόν Υἱό της**. Τόσο τιμᾶ ὁ Κύριός μας τή μητέρα του, πού κάθε δέσησή της εἰσακούεται. Πῶς τό γνωρίζουμε αὐτό; Σέ ποιο περιστατικό φαίνεται; Στό **πρῶτο θαῦμα** πού ἔκανε ὁ Χριστός (βλ. Ίω 2,1-11).

Ἦταν καλεσμένοι ὁ Ἰησοῦς μέ τή μητέρα του καί τούς μαθητές του σ' ἓνα γάμο στήν **Κανά τῆς Γαλιλαίας**. Κάποια στιγμή τελείωσε τό κρασί. Πλησιάζει ἡ Παναγία μας τόν Χριστό καί Τοῦ λέει: «Δέν

ἔχουν κρασί». Ἦταν βέβαιη ὅτι ὁ Υἱός της μπορούσε νά κάνει ἕνα θαῦμα γιά νά μήν ντροπιαστοῦν οἱ νοικοκυραῖοι πού τούς τελείωσε τό κρασί. Ὁ Κύριος, ὥστόσο, δέν εἶχε ἀρχίσει ἀκόμη νά ἐπιτελεῖ θαύματα. «Οὐπω ἤκει ἡ ὥρα μου», τῆς ἀπαντᾷ. Δηλαδή «δέν ἔφτασε ἀκόμη ἡ ὥρα νά δείξω τή δύναμή μου». Ἡ Παναγία ὅμως, πού Τοῦ εἶχε ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη, λέει στους ὑπηρέτες: «Ὅ,τι σᾶς πεῖ νά τό κάνετε». Πραγματικά, ὁ Ἰησοῦς τούς δίνει μιᾶ «παράξενη» ἐντολή: «Γεμίστε τίς ὑδρίες μέ νερό -ὑπῆρχαν ἐκεῖ ἕξι μεγάλες λίθινες ὑδρίες (=ἀγγεῖα μέ ὠσειδές σῶμα, διακριτό λαιμό καί στρογγυλό στόμιο)- πάρτε ἀπ' αὐτές καί φέριτε στόν ἀρχιτρίκλινο νά δοκιμάσει». Ὅταν ὁ ἀρχιτρίκλινος δοκίμασε, ἤδη τό νερό εἶχε γίνει κρασί! Μόλις, λοιπόν, τό γεύτηκε, δίχως νά γνωρίζει ἀπό ποῦ τοῦ τό ἔφεραν, λέει στόν γαμπρό φωνάζοντας δυνατά: «Συνήθως οἱ ἄνθρωποι πρῶτα κερνοῦν τό καλό κρασί κι ἔπειτα τό δεύτερης ποιότητας, ὅταν πιά οἱ καλεσμένοι ἔχουν μεθύσει. Ἐσύ φύλαξες τό καλό κρασί μέχρι αὐτή τήν ὥρα!». Ὁ Χριστός εἶχε κάνει τό πρῶτο θαῦμα του -μετέβαλε τό νερό σέ κρασί- χάρη στήν παράκληση τῆς Μητέρας του.

Ἀπό τότε, παιδιά, **πολλά θαύματα ἔγιναν χάρη στήν παράκληση τῆς Παναγίας μας**. Γι' αὐτό πολύ συχνά οἱ ἄνθρωποι ζητοῦν τήν πρεσβεία της. Τήν παρακαλοῦν νά μεσιτεύσει στόν Υἱό της, νά Τοῦ μεταφέρει τίς προσευχές τους, τίς ἀνάγκες καί τίς ἀγωνίες τους. Σάν τά μικρά παιδιά πού, ὅταν σκοντάψουν καί πέσουν, φωνάζουν καί ζητοῦν τή μητέρα τους, ἔτσι σέ κάθε δυσκολία καί πρόβλημα τήν Παναγία ἐπικαλούμαστε: «βοήθα με, Παναγία μου!», «σῶσε μας, Παναγία μας!». Κι αὐτή πάντοτε σάν στοργική μητέρα γιά ὅλους μας πρεσβεύει στόν Κύριο.

Εἶναι **ἡ μητέρα του, ἡ Θεοτόκος**, γι' αὐτό πάντοτε ἀκούει ὁ Κύριος τή δεήσή της. Ἀλλά εἶναι καί **ἡ μητέρα μας, ἡ Γοργοεπήκοος**, ὅπως ὀνομάζεται, πού ἀκούει ἀμέσως τίς προσευχές μας καί τρέχει νά μᾶς βοηθήσει.

Καί εἶναι, στ' ἀλήθεια, **τέλεια μητέρα** ἡ Παναγία· ἀνύστακτα μᾶς παρακολουθεῖ, μᾶς νοιάζεται, μᾶς νιώθει. Μποροῦμε νά καταφεύγουμε στήν ἀγκαλιά της κάθε στιγμή. Δέν κουράζεται νά φροντίζει γιά μᾶς. Ποτέ δέν μᾶς ἀφήνει μόνους καί ἀπροστάτευτους. Ἄρκει... νά βρίσκει μιά θέση στή ζωή μας.

* Στό δωμάτιό σας, παιδιά, ἔχετε τήν εἰκόνα της;... (μποροῦμε νά χαρίσουμε στά παιδιά μιά εἰκόνα γιά τό γραφεῖο τους ἢ νά τούς ὑποδείξουμε νά ἀγοράσουν μία μεγαλύτερη γιά τό δωμάτιό τους).

* Στήν προσευχή σας ἀπευθύνετε στήν Παναγία μας;... (ὑποδεικνύουμε στά παιδιά κάποιες προσευχές πού θά μπορούσαν νά τίς ἀπευθύνουν καθημερινά πρὸς τήν Παναγία, βλ. CD μέ ὕλικό).

* Συμμετέχετε στίς Ἀκολουθίες πού εἶναι ἀφιερωμένες σ' αὐτήν;...

Ποιές εἶναι οἱ Ἀκολουθίες οἱ ἀφιερωμένες στήν Παναγία μας;

α. Μικρή καί Μεγάλη Παράκληση: Ἰδιαίτερα κατά τίς μέρες τοῦ Δεκαπενταυγούστου, τελεῖται κάθε ἀπόγευμα (ἐναλλάξ) ὁ μικρός καί ὁ μεγάλος παρακλητικός Κανόνας πρὸς τήν Παναγία. Παρακαλοῦμε τήν ὑπεραγία Θεοτόκο νά μᾶς σώσει ἀπό κινδύνους καί πειρασμούς καί τήν εὐχαριστοῦμε γιά τίς τόσες φορές πού μᾶς βοήθησε.

β. «Ἀκάθιστος Ὕμνος» ἢ «Χαιρετισμοί» (βλ. Βοήθημα Κατωτέρου Κατηχητικοῦ Γ', «Ὁ Θεός στήν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας», σ. 131-135): Τελεῖται κατά τήν περίοδο τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς κάθε Παρασκευή ἀπόγευμα. Μέ τούς Χαιρετισμούς προσφέρουμε στήν Παναγία μας, τήν «ἀνύμφευτη νύμφη», μιά «ἀνθοδέσμη» μέ ἀναρίθμητα «χαῖρε!». Μετά τό «χαῖρε, Κεχαριτωμένη» (Λκ 1,28) πού τῆς εἶπε ὁ ἄγγελος Γαβριήλ κατά τήν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ὅλοι οἱ πιστοί μέσα ἀπό τήν καρδιά μας τῆς ἀπευθύνουμε τά δικά μας «χαῖρε!».

Αυτό όμως πού ιδιαίτερα χαροποιεί τήν Παναγία μας, παιδιά, εἶναι νά κρατοῦμε στήν καρδιά μας ἐκεῖνον τόν λόγο πού εἶπε στούς ὑπηρέτες στόν γάμο τῆς Κανά. Εἶναι ἀπό τούς λίγους λόγους τῆς πού διασώθηκαν καί τόν ἀπευθύνει σέ ὅλους τούς πιστούς ὄλων τῶν αἰώνων. Τόν θυμάστε; Τί τούς εἶπε; **«Ὅ,τι σᾶς πεί νά τό κά- νετε»**. Αυτό ζητᾶ καί ἀπό μᾶς: «Παιδιά μου ἀγαπημένα, ὅ,τι σᾶς λέει ὁ Υἱός μου, αὐτό νά κάνετε». Ἀκόμη κι ἂν ἴσως σᾶς φανεῖ δύσκολο ἢ κάπως «παράξενο», ἀσυνήθιστο γιά τή νοοτροπία τοῦ κόσμου, μή διστάσετε, κάντε τό θέλημά του, τηρῆστε κάθε ἐντολή του μέ ἐμπιστοσύνη, μέ ἀγάπη... **Θά δεῖτε στή ζωή σας θαύματα!** Στήν Κανά τό νερό ἔγινε κρασί. Ἀλλά καί στή ζωή πολλῶν ἀνθρώπων, πού κράτησαν τή συμβουλή τῆς Παναγίας μας, ἔγιναν θαυμαστές ἀλλαγές:

✿ ἀλλάξε ὁ χαρακτήρας τους, νίκησαν τά πάθη τους: τόν θυμό, τή ζήλια, τήν κακία...

✿ ἀλλάξε ἡ οἰκογενειακή τους ζωή: ἦρθε ἡ εἰρήνη, ἡ ὁμόνοια, ἡ ἀγάπη...

✿ ἀλλάξε τό κλίμα στό περιβάλλον τῆς ἐργασίας τους: ἐπικράτησε κι ἐκεῖ γαλήνη...

Κι ὅταν δυσκολευόμαστε, παιδιά, νά νικήσουμε τόν κακό ἐαυτό μας, τίς ἀμαρτωλές ἐπιθυμίες μας πού ἀντιστρατεύονται στό θέλημα τοῦ Χριστοῦ, ὅταν ὁ παμπόνηρος ἐχθρός πολιορκεῖ τήν ψυχή μας, στέλνουμε τό SOS στήν Παναγία μας: **«Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς!»**.

Μέ τή βοήθεια τῆς Παναγίας μας μπορούμε νά νικοῦμε κάθε ἐχθρό. Εἶναι ἡ **«ὑπέρμαχος στρατηγός»**. Ἰδαίτερα στό ἔθνος μας χάρισε πολλές θαυμαστές νίκες. **Κάτω ἀπό τή δική της σκέπη**, ἔγραψε ἡ Ἑλλάδα μας ἔνδοξες σελίδες στήν ἱστορία τῆς. Κάθε φορά πού μέ πίστη ὁ λαός μας ζήτησε τή βοήθειά τῆς, ἀπλόχερα τοῦ τή χάρισε. Ὅλοι οἱ καημοί καί τά βάσανα τῶν ἀνθρώπων χωροῦν στήν πλατεῖα ἀγκαλιά τῆς.

Γι' αυτό μπαίνοντας σε κάθε ναό αντικρίζουμε πάνω από τό 'Ιερό τήν εικόνα της, τήν **εικόνα τής Πλατυτέρας** (βλ. CD μέ ύλικό). Σε όλους προφθαίνει ή Παναγία μας νά συμπαρασταθεῖ, ὄλους σπεύδει νά τούς παρηγορήσει. Ἀνέβηκε στή δόξα τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλά δέν ἐγκατέλειψε τόν κόσμο. «Κανείς ἀπ' ὅσους καταφεύγουν μέ πίστη κοντά σου», ψάλλουμε στήν Παράκληση, «δέν φεύγει ντροπιασμένος».

Λοιπόν, παιδιά, θά γίνει καί γιά σᾶς ή Παναγία μας καταφυγή καί δύναμη, ὅπως γιά τόσους ἄλλους;... (Τό μάθημα θά μπορούσε νά κλείσει μ' ἕνα ἀπό τά διηγήματα πού περιέχονται στό CD μέ τό ύλικό. Ἀπηχοῦν ἀληθινά περιστατικά, τά ὁποῖα δείχνουν πῶς ή Παναγία ὑπῆρξε γιά νεαρά παιδιά ή στοργική μητέρα, ή καταφυγή καί ή δύναμη. Δημοσιεύτηκαν στό περιοδικό «Ἀπολύτρωσις», κατά τά ἔτη 2002 καί 2008 ἀντίστοιχα).

(Προτεινόμενοι ὕμνοι: α) «Τῇ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῶ», β) «Παναγία παρθένε», βιβλικός ὕμνος ἀπό τό CD «Κανών ἱκετήριος εἰς τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν καί Βιβλικοί ὕμνοι», ἀρ. 19. Προτεινόμενα τραγούδια: ἀπό «Πνευματικές Ὁδές Β' » α) «Δέηση», σ. 19, CD «Καταφυγή», ἀρ. 12, β) «Στήν Παναγία» σ. 19, CD «Ἄσμα καινόν», ἀρ. 11, γ) «Στή σκέπη τής Πλατυτέρας», CD «Μεῖνον μεθ' ἡμῶν», ἀρ. 2· βλ. CD μέ ύλικό).

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εἰκόνες: α) ὁ γάμος στήν Κανά, β) ή Πλατυτέρα.
2. Βιβλικός ὕμνος σέ ἀρχεῖο ἤχου.
3. Προσευχές πρὸς τήν Παναγία (πολύπτυχο).
4. Τραγούδια σέ ἀρχεῖα ἤχου καί προβολή.
5. Διηγήματα.